

Εις Μνήμην και Ευχαριστίαν

John Triseliotis (1928-2012)

Με αισθήματα βαθείας θλίψης πληροφορηθήκαμε τον θάνατο του ομότιμου καθηγητή Κοινωνικής Εργασίας στο Πανεπιστήμιο του Εδιμβούργου Δρα Γιάννη Τρισελιώτη στις 29 Σεπτεμβρίου 2012. Η δημόσια κηδεία του έγινε στις 13 Οκτωβρίου στον Καθεδρικό Ναό του Εδιμβούργου στην οποία παραβρέθηκαν πολλοί συνάδελφοι, ακαδημαϊκοί, φίλοι, συγγενείς, η πολυαγαπημένη του σύζυγος Βίβιαν, τα παιδιά του Άννα και Παύλος.

Ο καθηγητής Τρισελιώτης γεννήθηκε στην ημιορεινή κωμόπολη του Καλοπαναγιώτη στην Κύπρο. Μετά τις αρχικές σπουδές του στην Παιδαγωγική Ακαδημία υπηρέτησε ευδόκιμα στις Υπηρεσίες Κοινωνικής Ευημερίας. Στη συνέχεια εγκαταστάθηκε στο Εδιμβούργο και ολοκλήρωσε τις προπτυχιακές και μεταπτυχιακές του σπουδές στην Κοινωνική Εργασία. Ακολούθησε ακαδημαϊκή σταδιοδρομία στο τμήμα Κοινωνικής Εργασίας του Πανεπιστημίου του Εδιμβούργου. Για σειρά πολλών ετών υπηρέτησε ως διευθυντής του Τμήματος. Το ήθος, η εργατικότητα, η πλούσια συγγραφική του δραστηριότητα, οι διεθνούς εμβέλειας και αναγνώρισης έρευνές του τον καθιέρωσαν ως ένα διακεκριμένο επιστήμονα, ερευνητή, μάχιμο Κοινωνικό Λειτουργό και ακαδημαϊκό δάσκαλο. Συμμετείχε στο Ηνωμένο Βασίλειο σε διάφορες επιτροπές και ομάδες εργασίας τόσο για την προώθηση της Κοινωνικής Εργασίας όσο και για τη διαμόρφωση Κοινωνικής Πολιτικής στον τομέα της Κοινωνικής Πρόνοιας. Επανειλημμένα κλήθηκε ως εμπειρογνώμονας να καταθέσει στο Κοινοβούλιο για θέματα του επιστημονικού του ενδιαφέροντος, ιδιαίτερα δε στο αντικείμενο της Παιδικής Προστασίας.

Για την εξαιρετική και πρωτοποριακή συμβολή του στην Κοινωνική Έρευνα τιμήθηκε με ειδική διάκριση από τη Βασίλισσα Ελισάβετ με τον τίτλο του Αξιωματούχου της Βρετανικής Αυτοκρατορίας (Ο.Β.Ε.). Για πολλά χρόνια συμμετείχε επίσης ως σύμβουλος σε ποικίλα προγράμματα των Ηνωμένων Εθνών, με αποστολές σε διάφορες χώρες του κόσμου.

Παρά την πολύπλευρη και πολυδιάστατη σταδιοδρομία του σε διεθνές επίπεδο, ο Τρισελιώτης παρακολουθούσε με ιδιαίτερο ενδιαφέρον τις εξελίξεις στην Κοινωνική Εργασία τόσο στην Κύπρο όσο και στην Ελλάδα. Για πολλά χρόνια ανέπτυξε συνεργασία με το επιστημονικό προσωπικό του Ιδρύματος Παιδικής Προστασίας Αττικής «ΜΗΤΕΡΑ» (π. Κέντρο Βρεφών «Η ΜΗΤΕΡΑ») και συνέβαλε καθοριστικά στην επιμόρφωση των κοινωνικών λειτουργών του Ιδρύματος.

Ήταν πάντα πρόθυμος να συμβάλει αφιλοκερδώς με εισηγήσεις σε συνέδρια –μεταξύ πολλών άλλων και του ΣΚΛΕ–, να συμβουλεύσει και να μοιραστεί τις γνώσεις και την εμπειρία του με όλους τους συναδέλφους. Είχε πάντα ένα καλό λόγο ενθάρρυνσης, αναγνώρισης και υποστήριξης για τις επιδόσεις και τις προσπάθειες του καθενός μας. Τα τελευταία τρία χρόνια είχα τη μεγάλη χαρά να συνεργαστώ μαζί του. Συμμετείχε ως ακαδημαϊκός εμπειρογνώμονας στη Συμβουλευτική Επιτροπή του Προγράμματος Κοινωνικής Εργασίας στο Ευρωπαϊκό Πανεπιστήμιο Κύπρου. Παρά την προχωρημένη ηλικία του, επισκεπτόταν την Κύπρο και συνέβαλλε καθοριστικά με εισηγήσεις και προτάσεις στις συζητήσεις της Γνωμοδοτικής Επιτροπής, σχετικά με τη βελτίωση του προγράμματος σπουδών.

Άνθρωπος χαμηλών τόνων, σεμνός, μειλίχιος στην επικοινωνία του, διέθετε οξύδερκεια, παρατηρητικότητα, ηγετικές ικανότητες και μια πηγαία ευγένεια.

Για όλα αυτά, αγαπημένε μας Δάσκαλε, Συνάδελφε και Φίλε Γιάννη, θα μας λείψεις. Αιωνία σου η μνήμη.

*Δρ Πέτρος Σταθόπουλος
Καθηγητής Κοινωνικής Εργασίας και Κοινωνικής Πολιτικής
Ευρωπαϊκό Πανεπιστήμιο Κύπρου*

Ελένη Περρωτή (1926-2012)

Το Νοέμβριο του 1964, στην *Εκλογή Θεμάτων Κοινωνικής Εργασίας*, έκδοση του NASW –National Association of Social Workers– ΗΠΑ, Τμήμα Ευρώπης, η Ελένη Περρωτή, σε μιαν εισήγησή της για το βιβλίο *Profiles in Courage* του J.F.Kennedy, έγραφε ότι:

χωρίς να θέλουμε να μειώσουμε το θάρρος με το οποίο ορισμένοι άνθρωποι έδωσαν τη ζωή τους για ένα σκοπό που πίστευαν, δεν πρέπει να ξεχνάμε εκείνο που πρέπει να επιδειχθεί στη ζωή και που συχνά είναι λιγότερο εντυπωσιακό από το θάρρος της τελευταίας πνοής, αλλά όχι λιγότερο από μια μεγαλοπρεπή πράξη θριάμβου και τραγωδίας. Η καθημερινή ζωή δίνει την ευκαιρία σε κάθε άτομο να πράξει αυτό που πρέπει, παρά τις συνέπειες που μπορεί να έχει για τον ίδιο η πίστη του σ' αυτό που θεωρεί σωστό, παρά τα εμπόδια, τους κινδύνους και τις πιέσεις. Αυτό ακριβώς είναι η βάση της ανθρωπίνης ηθικής.

Πάνω σ' αυτή τη βάση η ίδια στήριξε τη ζωή της, έδρασε και έκλεισε τον κύκλο της. Ξεκίνησε από τη μεριά του Βόλου, τη δεκαετία του '50, για να πάει στη μακρινή Καλιφόρνια των ΗΠΑ και να πραγματοποιήσει μεταπτυχιακές σπουδές στον κλάδο της Κοινωνικής Εργασίας. Ήταν τα χρόνια της μεταπολεμικής περιόδου που κυριαρχούσε ένα πνεύμα δημιουργίας, μια ορμή για να φτιαχτούν ξανά τα όσα γκρεμίσαν, για να επουλωθούν οι πληγές που άφησαν τα συντρίμια του πολέμου στις ψυχές του λαού και τον τόπο.

Η Ελένη, μια νέα κι όμορφη κοπέλα, έφυγε με όνειρα κι ελπίδες κι εργάστηκε με ζήλο, αφοσίωση, συνέπεια, θάρρος και ήθος για να πετύχει τους στόχους της. Τόσο στις σπουδές της όσο και στον επαγγελματικό στίβο έδρασε με απόλυτη επιτυχία. Ο χρόνος της ζωής της κύλησε ανάμεσα σε Βόλο, Αθήνα, Berkeley, New York, Saigon, Ηράκλειο Κρήτης, και Αίγινα με ενδιάμεσους σύντομους σταθμούς σε διάφορες πόλεις για επιστημονικές συναντήσεις – συνέδρια, συμπόσια, ανταλλαγές ή και φιλικές επισκέψεις. Μεταξύ άλλων επαγγελματικών δραστηριοτήτων, εργάστηκε ως επόπτρια των Συμβουλευτικών Υπηρεσιών του Γραφείου της Ύπατης Αρμοστείας του Ο.Η.Ε. για τους Πρόσφυγες στην Αθήνα και διετέλεσε επί σειράν ετών καθηγήτρια Κοινωνικής Εργασίας και Διευθύντρια της Σχολής Επαγγελματιών Υγείας - Πρόνοιας, του Τ.Ε.Ι. Ηρακλείου Κρήτης.

Από όπου κι αν πέρασε άφησε το στίγμα της με τη φωτεινή της σκέψη, τις δημοκρατικές της πεποιθήσεις, την πίστη της στην αξία της ανθρωπίνης ζωής και αξιοπρέπειας, ως και το δικαίωμα του ανθρώπου για παιδεία, ελευθερία, εργασία και τη διεκδίκηση της ευτυχίας.

Ως κοινωνική λειτουργός έπαιξε σημαντικό ρόλο τόσο στο σχεδιασμό όσο και την εφαρμογή κοινωνικών προγραμμάτων, ως εκπαιδευτικός προσέγγισε τους σπου-

δαστές της και τους βοήθησε να αναπτύξουν τις δυνατότητές τους για να ανοίξουν τα φτερά τους προς νέους δρόμους δημιουργίας, ως διοικητικό στέλεχος στο ΤΕΙ Κρήτης ξεκίνησε με πνεύμα πρωτοπορίας και οργάνωσε το πλαίσιο για νέα εκπαιδευτικά προγράμματα, ως αντιπρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου του Σ.Κ.Λ.Ε. προώθησε τη διεθνή εικόνα του Συνδέσμου.

Έγραψε κείμενα για θέματα κοινωνικής εργασίας και συμμετείχε επί σειρά ετών στην Επιτροπή Σύνταξης του περιοδικού *Εκλογή* της Εταιρίας Πτυχιούχων Πανεπιστημιακών Σχολών Κοινωνικής Εργασίας – ΕΠΠΣΚΕ.

Με τους συνεργάτες και φίλους, πάντα πρόσχαρη, φιλόξενη και με σημαντική κοινωνική προσφορά. Η αγάπη της για μάθηση τη συνόδεψε μέχρις εσχάτων, το ίδιο και η αγάπη της για τη θάλασσα και το κολύμπι.

Και τώρα, Ελένη, που αγναντεύεις τη Γη από ψηλά, σου στέλνουμε τους συναδελφικούς μας χαιρετισμούς με τη σκέψη μας, και την ελπίδα ότι το κοινωνικό σου έργο θα βρει μιμητές στους μαθητές σου.

*Η συνάδελφος και φίλη
Σταματίνα Κ. Κοκκινάκη*